

29016 *LLEI ORGÀNICA 3/1996, de 27 de desembre, de modificació parcial de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes.* («BOE» 313, de 28-12-1996.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 157 de la Constitució estableix a l'apartat 1 el marc general del sistema de finançament de les comunitats autònomes, el qual, en virtut del que preveu l'apartat 3 del mateix article, va desplegar la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA).

Per tant, la LOFCA és el text legal constitutiu del règim jurídic general del sistema de finançament de les comunitats autònomes, sota l'empara de la qual s'han aprovat i aplicat successius models des de 1980 fins ara.

Un dels mecanismes que integren aquest sistema de finançament és el constituït pel règim de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, mecanisme que preveu de forma expressa l'article 157.1.a) de la Constitució i que té el seu desplegament orgànic bàsic en els articles 10 i 11 de la LOFCA.

Des de la promulgació d'aquest últim text legal, el règim de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes ha tingut un desplegament estable i s'ha aplicat de conformitat amb la configuració original del seu marc orgànic, sense que hagi estat necessari reformar-lo.

Tanmateix, en la reunió del dia 23 de setembre de 1996, el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, a proposta del Govern de la nació, va aprovar un nou model de finançament autonòmic per al quinquenni 1997-2001, un dels principis inspiradors bàsics del qual és l'assumpció per les comunitats autònomes d'un important nivell de coresponsabilitat fiscal efectiva.

A fi de materialitzar aquest principi de coresponsabilitat fiscal efectiva, el model aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera ha optat per fer ús del mecanisme de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, i això mitjançant l'adopció de les dues mesures següents: en primer lloc, mitjançant l'ampliació de l'àmbit de la cessió a una part de l'impost sobre la renda de les persones físiques; en segon lloc, mitjançant l'atribució a les comunitats autònomes de certes competències normatives en relació amb els tributs cedits, incloent-hi la part de l'impost esmentat.

Cap d'aquestes dues mesures té cabuda en el marc que conforma la vigent LOFCA, raó per la qual és necessari introduir en aquest text legal les modificacions que permetin encarrilar-les adequadament.

D'altra banda, la inevitable necessitat d'introduir determinades modificacions en la LOFCA suposa una oportunitat immillorable de resoldre dues situacions recentment sorgides, les quals requereixen, certament, altres modificacions del text legal que es preveu.

Efectivament, és procedent inserir en el marc orgànic del règim de finançament de les comunitats autònomes la nova realitat de les ciutats de Ceuta i Melilla, les quals han adquirit la condició de ciutats autònomes. Així mateix, és convenient

adaptar el règim jurídic de les taxes autonòmiques a la recent doctrina del Tribunal Constitucional establerta en matèria de prestacions patrimonials de caràcter públic.

II

L'articulació del principi de coresponsabilitat fiscal efectiva, mitjançant l'ampliació de l'àmbit de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i l'atribució a aquestes de certes competències normatives en relació amb aquests tributs, requereix precisar el concepte de tribut cedit; aclarir i dotar d'estabilitat la relació de tributs susceptibles de cessió a les comunitats autònomes; reformular l'àmbit objectiu dels recàrrecs autonòmics sobre tributs estatals; redefinir les línies generals de l'abast i les condicions de la cessió, i dotar el sistema de tributs cedits de normes procedimentals i òrgans que permetin resoldre amb rapidesa i eficàcia els conflictes que es puguin suscitar entre les diferents comunitats autònomes amb motiu de l'exercici de les seves competències en relació amb els tributs que es preveuen.

Quant al concepte de tribut cedit, aquesta Llei manté la definició resultant de l'article 10.1 de la LOFCA, que el configura com un tribut establert i regulat per l'Estat, si bé modifica l'apartat 3 del mateix article 10 a fi d'introduir-hi les dues precisions següents: en primer lloc, que la cessió de tributs pot ser parcial, no només perquè se cedeixi el rendiment d'algun o alguns dels fets imposables del tribut de què es tracti, sinó, també, perquè se cedeixi part del rendiment d'aquests fets imposables; en segon lloc, que la cessió, ja sigui total o parcial, pot comprendre competències normatives. Al seu torn, aquesta modificació s'acompanya d'una altra de naturalesa estrictament tècnica, que consisteix a precisar a l'apartat 4.a) del mateix article 10 que quan el tribut cedit gravi les adquisicions per causa de mort, l'atribució del seu rendiment a les comunitats autònomes s'ha de fer en funció del domicili fiscal del causant.

Pel que fa a la relació de tributs susceptibles de cessió, l'experiència acumulada des de 1980, data de promulgació de la LOFCA, permet conèixer amb rigor els tributs concrets susceptibles de formar part, efectivament, del sistema de cessió de tributs, coneixement que s'ha de formalitzar a fi de dotar d'estabilitat futura aquest sistema. Al seu torn, i segons s'ha indicat anteriorment, la realització efectiva del principi de coresponsabilitat fiscal s'aconsegueix, principalment, mitjançant la cessió parcial a les comunitats autònomes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La posada en relació d'aquestes dues circumstàncies determina la necessitat de modificar l'article 11 de la LOFCA i establir una relació clara, concreta i estable dels tributs susceptibles de cessió, els quals són, en particular, l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb caràcter parcial amb el límit màxim del 30 per 100; l'impost sobre patrimoni; l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats; l'impost sobre successions i donacions; els impostos sobre consums específics en la seva fase detallista, llevat dels recaptats mitjançant monopolis fiscals, i els tributs sobre el joc.

Aquesta nova relació de tributs susceptibles de cessió a les comunitats autònomes demana, al seu torn, la reformulació de l'àmbit objectiu dels recàrrecs autonòmics sobre tributs estatals. Amb aquesta finalitat, es modifica l'article 12.1 de la LOFCA, la nova redacció del qual aclareix, sens dubte, que les comunitats autònomes poden establir recàrrecs sobre tots els tributs susceptibles de cessió, és a dir, sobre els tributs abans esmentats, amb independència que aquests s'hagin cedit o no, efectivament, a la comunitat autònoma de què es tracti. Aquesta modificació implica, necessàriament, introduir l'ajust tècnic oportú en la terminologia que utilitza l'article 4.1.d) de la LOFCA, i aclarir que un dels recursos de les comunitats

autònomes és el constituït pels recàrrecs que es poden establir sobre els tributs de l'Estat.

L'articulació del principi de coresponsabilitat fiscal es completa atribuint a les comunitats autònomes certes competències normatives en relació amb els tributs cedits. Per a això, aquesta Llei modifica l'apartat 2 de l'article 19 de la LOFCA amb els tres objectius següents:

a) En primer lloc, es manté l'esquema fins ara vigent, en virtut del qual es deleguen en les comunitats autònomes les competències en matèria de gestió, liquidació, recaptació, inspecció i revisió dels tributs cedits, amb l'abast i les condicions que especifiqui la Llei de cessió de tributs. No obstant això, es disposa que aquesta delegació de competències no actua en l'àmbit de la part de l'impost sobre la renda de les persones físiques que se cedeix a les comunitats autònomes, ja que la gestió, liquidació, recaptació, inspecció i revisió de la totalitat de l'impost, l'ha de portar a terme, en tot cas, l'Administració tributària de l'Estat.

b) En segon lloc, es delimita en línies generals l'atribució de competències normatives a les comunitats autònomes en relació amb cada un dels diferents tributs susceptibles de cessió, delimitació que ha de ser precisada i concretada per la Llei de cessió de tributs. Així mateix, es formulen els principis generals als quals s'han de sotmetre les comunitats autònomes en l'exercici de les competències normatives que se'ls atribueixin.

c) En tercer lloc, es regula la incidència, en l'àmbit dels tributs cedits, de la necessària submissió d'Espanya a les exigències d'harmonització fiscal emanades de la Unió Europea. Amb aquesta finalitat, en la nova redacció que es fa de l'article 19.2 de la LOFCA es preveu que, quan les exigències d'harmonització fiscal ho determinin, l'atribució de competències a les comunitats autònomes en relació amb els tributs cedits queda sense efecte, i l'Estat ha de passar a exercir aquestes competències.

Finalment, mitjançant l'addició d'un capítol IV nou a la LOFCA, integrat pels articles 23 i 24, aquesta Llei omple una important llacuna en el règim de cessió de tributs i el dota de normes procedimentals i òrgans capaços de resoldre els conflictes que es puguin suscitar entre les diferents comunitats autònomes, i entre aquestes i l'Estat, amb motiu de l'exercici de les seves respectives competències determinades per l'aplicació dels punts de connexió en cada tribut cedit.

Així, el nou article 23 de la LOFCA estableix els principis generals del procediment que s'ha de seguir quan se suscitï algun conflicte dels assenyalats abans, procediment que, de conformitat amb la previsió que conté la disposició addicional primera d'aquesta Llei, ha de ser reglamentat pel Govern de la nació en el termini d'un any comptat des de l'entrada en vigor d'aquesta. Per la seva part, el nou article 24 de la LOFCA regula una junta arbitral com a òrgan competent per a la resolució dels conflictes de referència.

III

Després de la promulgació de la Llei orgànica 1/1995, de 13 de març, d'Estatut d'autonomia de Ceuta, i de la Llei orgànica 2/1995, de 13 de març, d'Estatut d'autonomia de Melilla, les dues ciutats han adquirit la condició de ciutats autònomes, circumstància que requereix formalitzar la inserció dels respectius règims financers en el context més ampli del sistema de finançament de les comunitats autònomes, amb les especialitats, evidentment, pròpies d'aquests règims financers, que preveuen les lleis orgàniques abans esmentades.

En aquest sentit, aquesta Llei introdueix les dues modificacions següents a la LOFCA:

a) En primer lloc, s'integren les ciutats de Ceuta i Melilla al Consell de Política Fiscal i Financera, per a la qual cosa es modifica l'article 3.1 de la LOFCA.

b) En segon lloc, s'afegeix una disposició addicional cinquena nova a la LOFCA, en la qual, tal com les disposicions addicionals primera, segona i quarta del mateix text legal preveuen en relació amb el País Basc, Navarra i Canàries, respectivament, es disposa que l'activitat financera i tributària de les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla s'ha de regular tenint en compte el seu peculiar règim econòmic i fiscal.

IV

En la redacció original, els apartats 1 i 2 de l'article 7 de la LOFCA preveien el concepte de taxa llavors vigent, és a dir, el que el 1980 definia l'article 26.1.a) de la Llei general tributària, concepte que, en essència, situava en l'àmbit de la categoria tributària constituïda per la taxa els supòsits d'utilització privativa i aprofitament especial del domini públic, així com els de prestació de serveis públics i realització d'activitats administratives.

Posteriorment, la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en primer lloc, i la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, en segon lloc, van crear una nova categoria financera constituïda pels preus públics, l'àmbit de la qual es va construir, principalment, amb el transvasament de bona part dels supòsits que fins aleshores integraven el fet imposable de les taxes, categoria tributària que, com a conseqüència d'això, va ser objecte d'una nova definició.

Per a l'adequació del règim autonòmic de les taxes a aquest nou concepte d'aquesta categoria tributària, la Llei orgànica 1/1989, de 13 d'abril, va modificar els apartats 1 i 2 de l'article 7 de la LOFCA, en els quals va quedar reflectit el nou concepte de taxa.

Més recentment, el Tribunal Constitucional, a la Sentència 185/1995, de 14 de desembre, en analitzar l'adequació de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, al principi de reserva de llei a què es refereix l'article 31.3 de la Constitució, ha establert doctrina en matèria de prestacions patrimonials de caràcter públic, de la qual resulta que alguns dels supòsits de fet que integren el concepte de preu públic, que conté l'article 24 de la Llei 8/1989, donen lloc a l'exacció de les prestacions patrimonials de caràcter públic.

Tenint en compte que la major part d'aquests supòsits de fet són els que en el seu moment es van adoptar de l'antic concepte de taxa a fi d'integrar-hi l'àmbit dels preus públics, sembla oportú que, per a la recepció per l'ordenament jurídic positiu de la doctrina del Tribunal Constitucional, aquests supòsits de fet retornin a l'àmbit de la taxa. Amb aquesta finalitat, aquesta Llei modifica els apartats 1 i 2 de l'article 7 de la LOFCA, amb la qual cosa el règim autonòmic de les taxes queda perfectament adequat a la doctrina del Tribunal Constitucional.

Amb aquesta modificació es completa el nou marc general dins del qual s'ha d'exercir l'activitat financera i tributària de les comunitats autònomes a partir de l'1 de gener de 1997.

Article únic. *Modificació parcial de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes.*

Es modifiquen els preceptes que s'indiquen a continuació de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes.

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article tercer de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, que queda redactat en els termes següents:

«1. Per a la coordinació adequada entre l'activitat financera de les comunitats autònomes i de la Hisenda de l'Estat, es crea per aquesta Llei el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autò-

nomes, que està constituït pel ministre d'Economia i Hisenda, el ministre d'Administracions Públiques i el conseller d'Hisenda de cada comunitat o ciutat autònoma.»

Dos. Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article quart de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, que queda redactada en els termes següents:

«d) Els recàrrecs que es puguin establir sobre els tributs de l'Estat.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 7 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, que queden redactats en els termes següents:

«1. Les comunitats autònomes poden establir taxes per la utilització del seu domini públic, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats en règim de dret públic de la seva competència, que es refereixin de manera particular als subjectes passius, els afectin o els beneficiïn, en el cas que es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que no siguin de sol·licitud voluntària per als administrats. A aquests efectes, no es considera voluntària la sol·licitud per part dels administrats:

– Quan estigui imposada per disposicions legals o reglamentàries.

– Quan els béns, serveis o activitats requerits siguin imprescindibles per a la vida privada o social del sol·licitant.

b) Que no siguin prestats o realitzats pel sector privat, estigui o no establerta la seva reserva a favor del sector públic de conformitat amb la normativa vigent.

2. Quan l'Estat o les corporacions locals transfereixin a les comunitats autònomes béns de domini públic per a la utilització dels quals s'hagin establert taxes o competències en l'execució o el desenvolupament de les quals prestin serveis o realitzin activitats igualment gravades amb taxes, aquelles i aquestes es consideren tributs propis de les comunitats respectives.»

Quatre. 1. Es modifica l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, que queda redactat en els termes següents:

«3. La cessió de tributs per l'Estat a què es refereix l'apartat anterior es pot fer totalment o parcialment. La cessió és total si s'ha cedit la recaptació corresponent a la totalitat dels fets imposables que preveu el tribut de què es tracti. La cessió és parcial si s'ha cedit la d'algun o alguns dels fets imposables, o una part de la recaptació corresponent a un tribut. En tots dos casos, la cessió pot comprendre competències normatives, en els termes que determini la Llei de cessió de tributs.»

2. Es modifica la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 10 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, que queda redactada en els termes següents:

«a) Quan els tributs cedits siguin de naturalesa personal, la seva atribució a una comunitat autònoma s'ha de fer en funció del domicili fiscal dels subjectes passius, llevat del gravamen d'adquisicions per causa de mort, en què cal atènyer-se al del causant.»

Cinc. Es modifica l'article 11 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, que queda redactat en els termes següents:

«Article 11.

Només es poden cedir a les comunitats autònomes, en les condicions que estableix aquesta Llei, els tributs següents:

a) Impost sobre la renda de les persones físiques, amb caràcter parcial amb el límit màxim del 30 per 100.

b) Impost sobre patrimoni.

c) Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

d) Impost sobre successions i donacions.

e) La imposició general sobre les vendes en la fase detallista.

f) Els impostos sobre consums específics en la fase detallista, llevat dels recaptats mitjançant monopolis fiscals.

g) Els tributs sobre el joc.»

Sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, que queda redactat en els termes següents:

«1. Les comunitats autònomes poden establir recàrrecs sobre els tributs de l'Estat susceptibles de cessió.»

Set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 19 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, que queda redactat en els termes següents:

«2. En cas de tributs cedits, cada comunitat autònoma pot assumir, en els termes que estableixi la Llei de cessió de tributs, les competències normatives següents:

a) En l'impost sobre la renda de les persones físiques, la regulació de tarifa i deduccions de la quota.

b) En l'impost sobre patrimoni, la determinació de mínim exempt i tarifa.

c) En l'impost sobre successions i donacions, la fixació de quantia i coeficients del patrimoni preexistent i tarifa, així com en el cas d'adquisicions per causa de mort, les reduccions de la base imposable.

d) En l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en la modalitat "transmissions patrimonials oneroses"; la regulació del tipus de gravamen en les concessions administratives, en la transmissió de béns immobles i en la constitució i cessió de drets reals que recaiguin sobre aquests excepte els drets reals de garantia; i en la modalitat "actes jurídics documentats", el tipus de gravamen dels documents notariais.

e) En els tributs sobre el joc, la determinació d'exempcions, base imposable, tipus de gravamen, quotes fixes, bonificacions i meritació, així com la regulació de la gestió, liquidació, recaptació i inspecció.

En l'exercici de les competències normatives a què es refereix el paràgraf anterior, les comunitats autònomes han d'observar el principi de solidaritat entre tots els espanyols de conformitat amb el que estableix la Constitució; no han d'adoptar mesures que discriminin per raó del lloc d'ubicació dels béns, de procedència de les rendes, de realització de la despesa, de la prestació dels serveis o de realització dels negocis, actes o fets; i han de mantenir una pressió fiscal efectiva global equivalent a la de la resta del territori nacional.

Així mateix, en cas de tributs cedits, cada comunitat autònoma en pot assumir per delegació de l'Estat la gestió, liquidació, recaptació, inspecció i revisió, si s'escau, sense perjudici de la col·laboració

que es pugui establir entre les dues administracions, tot això d'acord amb el que especifiqui la llei que fixi l'abast i les condicions de la cessió.

El que preveu el paràgraf anterior no és aplicable a l'impost sobre la renda de les persones físiques, la gestió, liquidació, recaptació, inspecció i revisió del qual ha de tenir lloc segons el que estableix l'apartat següent.

Les competències que s'atribueixen a les comunitats autònomes en relació amb els tributs cedits, les ha de passar a exercir l'Estat si és necessari per complir la normativa sobre harmonització fiscal de la Unió Europea.»

Vuit. S'afegeix un capítol IV a la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, integrat pels articles 23 i 24, que queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL IV

Resolució de conflictes

Article 23.

1. Els conflictes que se suscitin en l'aplicació dels punts de connexió dels tributs, els ha de resoldre una junta arbitral.

2. Poden promoure el conflicte les administracions que considerin produït en el seu territori el rendiment del tribut de què es tracti, així com les que es considerin competents en els procediments de gestió, inspecció o recaptació respectius, d'acord amb els punts de connexió aplicables.

3. Els conflictes, els han de resoldre pel procediment que s'estableixi per reglament, en el qual s'ha de donar audiència als interessats, els òrgans següents:

a) En cas que la controvèrsia es produeixi entre les administracions de l'Estat i d'una o diverses comunitats autònomes, o d'aquestes entre si, l'ha de resoldre la Junta Arbitral que regula l'article següent.

b) Si en el conflicte hi intervé l'Administració d'altres territoris diferents dels esmentats a la lletra anterior, un representant de l'Administració de l'Estat ha de ser substituït per un altre designat pel Consell Executiu o Govern de la comunitat autònoma.

4. Quan se susciti el conflicte, les administracions afectades ho han de notificar als interessats, cosa que determina la interrupció de la prescripció, i s'han d'abstenir de qualsevol actuació ulterior.

No obstant això, quan qualsevol de les administracions afectades hagi practicat liquidacions definitives, les liquidacions tenen plens efectes, sense perjudici de la possibilitat de practicar la revisió d'ofici que preveu la Llei general tributària.

5. La Junta Arbitral ha de resoldre conforme a dret, d'acord amb principis d'economia, celeritat i eficàcia, totes les qüestions que ofereixi l'expedient, hagin estat o no plantejades per les parts o els interessats en el conflicte, incloses les fórmules d'execució.

6. Les resolucions de la junta arbitral tenen caràcter executiu i són impugnables en la via contenciosa administrativa.

Article 24.

1. La Junta Arbitral a què es refereix l'apartat 3.a) de l'article anterior ha d'estar presidida per un jurista de prestigi reconegut, designat per a un període de cinc anys pel ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes. Han de ser vocals d'aquesta junta:

a) Quan la controvèrsia se susciti entre l'Estat i una o més comunitats autònomes, quatre representants de l'Estat, designats pel ministre d'Economia i Hisenda, un dels quals hi ha d'actuar com a secretari, i quatre representants de cada comunitat autònoma en conflicte, designats pel corresponent Govern d'aquestes.

b) Quan la controvèrsia se susciti entre comunitats autònomes, quatre representants de l'Estat i quatre de cada comunitat autònoma en conflicte, designats pel corresponent Govern d'aquestes, i hi ha d'actuar com a secretari un representant de l'Estat.

2. En relació amb el funcionament, convocatòria, reunions i règim d'adopció d'acords de la junta arbitral, cal atènyer-se al que disposa, en matèria d'òrgans col·legiats, el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, sobre règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Disposició addicional primera. *Desplegament reglamentari del règim de resolució de conflictes.*

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha de reglamentar el règim d'organització, funcionament i procediment de la Junta Arbitral a què es refereix el capítol IV de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, i per fer-ho s'ha d'inspirar en les normes reguladores del procediment administratiu comú.

Disposició addicional segona. *Règim econòmic i fiscal de les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla.*

S'afegeix una disposició addicional cinquena a la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, amb la redacció següent:

«Cinquena. L'activitat financera i tributària de les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla s'ha de regular tenint en compte el seu règim econòmic i fiscal peculiar.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i produeix efectes l'1 de gener de 1997.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 1996.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ